

96.

Vládní nařízení
ze dne 31. března 1939

o zastavení působnosti Národní banky Česko-Slovenské na území mimo Protektorát Čechy a Morava.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Působnost Národní banky Česko-Slovenské (§ 54 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové) na území mimo Protektorát Čechy a Morava zanikla s právní účinností dnem 13. března 1939 včetně. Tímto dnem zanikly též povinnosti a práva funkcionářů banky, kteří mají bydliště mimo území Protektorátu.

(2) Firma banky jest: „Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze“.

(3) Působnost její se vztahuje na území Protektorátu Čechy a Morava.

§ 2.

Oběživo (bankovky Národní banky Česko-Slovenské, státovky, drobné peníze papírové a mince), dodané na území mimo Protektorát Čechy a Morava po dni 13. března 1939 anebo po tomto dni tam nově vydané, není závazkem ani Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ani Protektorátu.

§ 3.

Uspořádání právních vztahů Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, vzniklých v poměru k území mimo Protektorát Čechy a Morava pravoplatně nejpozději dne 13. března 1939, jest vyhrazeno pozdější úpravě.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čípera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádel v. r.	Dr. Havelka v. r.

97.

Vládní nařízení
ze dne 31. března 1939,

jímž se mění zákon ze dne 15. listopadu 1867, č. 134 ř. z., o právu spolčovacím, a činí některá opatření týkající se spolků.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon č. 134/1867 ř. z. se mění takto:

1. § 6 zní:

„Jestliže spolek svým zamýšleným účelem nebo zařízením odporuje právnímu řádu nebo je státu nebezpečný nebo jestliže jeho zřízení není v zájmu veřejném, zakáže zemský úřad jeho utvoření; jinak vezme oznámení o utvoření spolku na vědomí.“

2. § 7 zní:

„Dokud zemský úřad nevysloví, že oznámení o utvoření spolku bere na vědomí, nesmí spolek zahájit činnost.“

3. § 9 zní:

„Spolku, jehož utvoření bylo vzato na vědomí, osvědčí k žádosti zemský úřad jeho právní trvání podle předložených stanov. Tohoto osvědčení lze použít jako důkazu o právním trvání spolku před úřady i ve styku s třetími osobami.“

Čl. II.

(1) Spolky zřízené podle zákona č. 134/1867 ř. z., které hodlají dále vyvíjetí svoji činnost, jsou povinny oznámiti to nejpozději do 31. května 1939 okresnímu (státnímu policejnímu) úřadu příslušnému podle sídla spolku. Tento úřad vydá spolku, požádá-li o to, písemné potvrzení o podaném oznámení.

(2) Spolky, které neučiní ve lhůtě oznámení podle odstavce 1, zanikají dnem 30. června 1939. Likvidaci práv a závazků spolku provede osoba (orgán) pověřená tímto úkolem před zánikem spolku jeho příslušným orgánem, jinak orgán spolku, který v den jeho zániku byl podle stanov oprávněn zastupovati spolek na venek.

(3) Osobě pověřené likvidací spolku přísluší k splnění tohoto úkolu všechna práva spolku. Se zbylým čistým jměním zaniklého